

ليکوال : پوهنوال رسول باوري

۲۰۰۷/۱۲/۱۳ م

په ايران کې د جمشېد تخت او د ايراني څيرونکو تر منځ ناندري

((يوه لنډه يادونه:

څه ناڅه يوکال وړاندي مي دا ليکنه د ښکلا مجلې لپاره کړې وه . زما په ويب پاڼه کې هم هغه مهال خپره شوه . اوس چې مي د افغانانو په نامتو ويب پاڼې (جرمن اونلاين) کې د (تخت جمشېد دست اوږد تازه ای برای رسوا سازي مبلغين دروغ) ترسرليک لاندې د ايراني ليکوال ښاغلي ناصرپور پيرار ليکنه په همدې تړاو ولوستل ، ور مي وگڼل چې يوځل بيا دا ليکنه په همدې جرمن اونلاين پاڼه کې خپرېدلو ته چمتو کړم ، هيله من يم چې لوستونکي ته په زړه پوري وي.))

د جمشېد تخت د يوه لرغوني اثر په توگه د يونسکو له لوري په ۱۹۷۹ ميلادي کال د نړيوال کلتوري ميراث په ليک لړ کې شامل شو. دا تاريخي ودانۍ د هخامنشي پاچاهانو پلازمينه او هم د هغه پير د پيژندلو په لار کې تر ټولو ستر لاسوند گڼل کيږي . د تاريخي ودانيو دا ټولگه يو شمير قصرونه دي چې ۵۱۸ کاله پخوا تر مېلاد د هخامنشي پاچا لومړي داريوش له خوا د بين النهرين د ودانيو سره د رقابت په موخه ودان کړيدي . زيات شمير ايراني مورخين او بهرني ايراني پوهان په دې باور دي چې د ايران هيواد په لرغوني تاريخ کې تر ټولو څرگند او د ايران هيواد لپاره وياړلۍ مهال د هخامنشي پاچاهانو پير دی . خو په دې ورسنيو کې د جمشېد تخت او هخامنشي پير په اړه د يوشمير ايراني مورخينو ځانگړي دريځونه د ايران لپاره د جمشېد تخت او د هخامنشي پير د ارزښت ، وړتيا او رښتینوالي په اړه شکونه رامنځ ته کړيدي .

پوهنيزي څيړني او پلټني د ټاکلو ارونو په پلي کولو سره علمي پايلې او گټوري لاسته راوړني وړاندي کولای شي . يوازي د هرې پوهې د اړوندو ارونو پلي کول دا توان لري چې هم پوهه د پايښت وړ وگرځوي او هم د څيړنو علمي پايلې وژغوري . پر علمي ارونو او پر نسيپونو د څيړونکو ، ادارو او يا سياسي نظامونو ذهنيت ټپل نه يوازي دا چې پوهنيزه څانگه د مړني پر لور بيايي بلکې د تحميلي لاسته راوړني ژغورنه هم نشي تر سره کولای . د همدې اصل پر بنسټ هغه شمير ارزوني او لاسته راوړني چې د پوهنيزو ارونو په رڼا کې نه دي تر سره شوي ، پايښت نه لري او د حالاتو په بدلون سره بدليري.

په دې ورځو شپو کې د ايران هيواد يوشمير څيرونکي د ايران پر لرغوني تاريخ د نيوکو تر څنگ غواړي د هغه هيواد تاريخي شاليد له سره وارزوي او د نويو ټولنيزو او سياسي حالاتو په بڼه يې ورغوي . د ايران تر نوم لاندې د هغه هيواد د لرغوني تاريخ يوه تر ټولو تبليغ شوې پاڼه د هخامنشيانو تر سر ليک لاندې پيژندل شويده . تر دې مهاله د هخامنشيانو پير د ايران د پخواني تاريخ تر ټولو ستر سرليک گڼل کېږي ، او يوشمير ايراني مورخينو اوبهرنيو ايراني پوهانو د ايران تاريخ پيل هم د همدې مهاله منلی او عام کړی دی . په داسې حال کې چې اوس د يوشمير ايراني څيرونکو له لوري نه يوازي دا چې هغه مهال د ايران د پخواني تاريخ پيل نه مني بلکې د هغه مهال اړوند اثار او لاسته راوړني د ايراني وگړو د وياړ په توگه ستره تير وټنه گڼي .

عباس سليمي نمين په ايران کې د تاريخي څيړنو د مرکز رنيس

په ايران کې د تاريخي څيړنو د مرکز رئيس ښاغلي عباس سليمي نمين د جمشېد تخت د ايراني کلتور بيلگه نه بلکې د روسي کلتور لاسته راوړنه بولي . په هغو مرکو او ليکنو کې چې د نوموړي له لوري خپاره شوي ، يو شمير داسې لاسوندونه وړاندي شوي چې په اوسني ايران کې د چسپ او جذب شونتياوي لري او په ځانگړي توگه د اوسنيو واکمنو د منلو وړ دي . په داسې حال کې چې د ايران زيات شمير مورخين او يو زيات شمير بهرني ايراني پوهان په دې باور دي چې د جمشېد تخت د هخامنشيانو د پير ستره لاسته راوړنه ده چې د ايراني وگړو رښتۍ ميراث دی. د جمشېد تخت په اړه د عباس سليمي نمين دريځ د بيلابيلو لاسوندونو پر بنسټ چې خپله يې په مرکو او ليکنو کې

وراندي کوي دادی چي : دا د يوشمير بهرنيو څيرونکو له لوري د هغو څيرونو او پلټونو غولونکي پايلي دي چي يهوديت سره د ايران پخوانی او لرغونی دښمني پټه کړي . نوموړي په خپله يوه خپره شوي مرکه ويلي چي : ((...اين ها همگي مستندات دارد؛ تاريخنگاري در دوران پهلوي اول به نوعي صورت گرفت که در دشمن شناسي ايراني ها اشکال به وجود آمد؛ يعني باعث شد دشمن خود را دوست بداريم و ندانيم دشمنان ما کيستند؛ و اين به خاطر تحريف تاريخنگاري باستاني رخ داد. تاريخ به گونه اي نوشته شد که گويي اسلام با قتل عام و فرهنگسوزي وارد ايران شده؛ در صورتي که اين خلاف واقع است و قتل عام قبل از ورود اسلام به ايران توسط «استر و موردهاي» دو نفر يهودي در فلات ايران رخ داده است.

اين اتفاقات به اطلاع مردم نمي رسد تا عداوت و کينه نسبت به اعراب در دل مردم جاي گيرد در صورتي که اعراب هم مثل ما تحت سلطه هستند و امريکا و اسراييل با ايجاد تفرقه بين ما مي خواهد بر هر دو ملت تسلط داشته باشد.)) نوموړي په هغه غونډه کي چي د جمشيد تخت د رښتني څرک په اړه را بلل شوي وه د خپلو خبرو په ترڅ کي زياته کره چي : ((امريکايي ها آن چه در مورد تمدن ما ايراني ها مي دانند را از کجا ياد گرفته اند که ما امروز بايد خود را مديون عملکرد و تحقيقات آنها بدانيم؟ نه تنها مديون بدانيم بلکه بگويم اگر آنها نبودند ما نمي توانستيم بر تمدن خود اشراف داشته باشيم . نه تنها نمي پذيرم بلکه با توجه به ساير عملکرد آنها نه تنها خود را مديون آنها نمي دانم بلکه آنها را در زمينه تغيير اساسي در تاريخ مان مقصر و مجرم مي دانم))

داکتر پرويز رجبی

په داسي حال کي چي په همدې غونډي کي ناست دکتور ارفعي ، پرويز رجبی اونور ايران پوهان په پر له پسې توگه خپل دا باور په ډاگه کوي چي ، د لرغوني ايران په اړه زيات مالومات د هغو امريکايي لرغونپوهانو په زيار وراندي شوي او تدوين شويدي چي په لسگونو کاله يي د ايران په بيلا بيلو سيمو کي پر له پسې څيړني تر سره کړيدي. ((بله آقا اين که شما مي گوييد دزديده اند درست است. الان تعداد زيادي از آثار ايران که در موزه هاي دنيا نگهداري مي شوند؛ توسط همين مستشرق ها به خارج از ايران برده شده است. اما آن چه پاسداشته شده خيلي بيشتر از اين ها است. درست است مادام ديولافوا در خاطر ايش مي نويسد که در شوش هر چه توانسته برده و هر چه را نتوانسته خراب کرده است. يک ستون دو مري را با پتک شکسته است. اما همه اين گونه نيستند. ما هيچ وقت اجازه نمي دهيم که ميراث مان را از ميان ببرند. اما بايد ببينم که غربي هاي دلسوز هم با تاريخ ما چه کرده اند. آقاي سليمي به خدا اگر غربي ها خط ميخي ما و حتي خط پهلوي را که بيشتر متن هاي ما به پهلوي نوشته شده است را تا ۷۰۰ هجري است را نخوانده بودند، ما قادر نبوديم آن ها را بخوانيم. حتي بسياري از متون فارسي و عربي ما را کساني چون بروکلان خوانده است. حتي مولوي ما را غربي ها بيشتر از ما مي شناسند. قدر شناس نباشيم. آن ها به ما بد کردند ما را غارت کردند اما خدمت هم کردند.))

د ناندره ايزي غونډي دوه انځوره

دا لومړی ځل نه دی چي يوشمير ايراني څيرونکي د واکمني فضا تر سيوري لاندي د خپلو څيرونو لورئ بدلوي او د خپلو واکمنو د خوشالی لپاره د علمي څيرونو پايلي هغسي څرگندوي چي د هغوئ واکمنان يي غواړي . اوس د ايران

واکمن د اسلامي دولت تر سر لیک لاندې د خپل بهرني سياست د پلي کېدو په نيت، غواري د اسرانیلو سره د بنمې د سياست څخه تاريخ ته ورسوي او په تاريخ کې هم هغه لاسوندونه او مدارک ولټوي چې د اسر انېلو او ايران دېمنې څرگنده کړل شي، او په دې ډول د ايران تاريخ ته هم په خپله خوښه نوې څیره او رنگ ورکړي. همدې موخي ته د رسېدلو په نيت يې يوشمير څيړونکي هم هڅولي دي . په داسې حال کې چې پرون بيا په ايران کې د تير نظام غوښتنه دا وه چې د هر گاونډي هيوادکلتوري او هنري وياړني او ارزښتونه په يوه يا بله بهانه د جعلي لاسوندونو په وړاندې کولو سره په خپل ځان پورې و تړي ، د فردوسي ، انوري او مولوي څخه نيولې بيا تر سنایي ، انصاري او سيد جمالدين افغاني او نورو پورې ټول ستر تاريخي شخصيتونه يې د اوسني ايران بلل . چې دا مطلب دزياتو توضيحاتو پرته درنو لوستونکو ته څرگند دي.

د دې ليکنې د يوې پايلې په توگه دا يادول اړين گڼم چې د علمي او پوهنيزو څيړونو په لار کې هر ډول شخصي اراده او غير علمي کړنه د څيړنو لورې بدلوي او د تحميلي څيړنو پايلې به د ځانگړو سياسي، اقتصادي او ذهني شرايطو لاندې پر له پسې اوږي را اوږي . د څيړنو په ترڅ کې دا ډول اوښتونکي پايلې له يوې خوا علمي ارونو ته زيان رسوي او له بلې خوا د اولس باور له منځه وړي. له بده مرغه يوشمير ايراني څيړونکي کله د داسې خودخواهۍ په مرض اخته شي چې د نړۍ هر وياړ خپل گڼي او کله يې بيا هغه ناروغي لمن ونيسي چې په ايران کې شته اثار دخپل وياړ په توگه نه مني . دا دواړه حالتونه دپوهنيزو څيړنو په ترڅ کې د علمي ارونو او پر نسيونو څخه د سرکښۍ نتيجه ده .

پای